

אופירה נבון מאוהבת במנות אחרונות

ומאילנה גור נגנב ארנקה. ובו 3000 דולר

שהוקרן רק בשלוש ערים ב־ארץ. לדעת המפיק, הקרנת ה־סרט בטלוויזיה מחסלת את סיכויו להיות מוקרן בבתי הקולנוע.

■ בירושלים יתקיים קונצרט מיוחד, שכל הכנסותיו תהיינה קודש לאגודה הישראלית לטרשת הנפוצה. הסולן הוא הפסנתרן **רניאל בארנ** ב־**באום**, וקטעים מן הקונצרט

זר. לדבריו, הביאו אליו שבוע לפני הרצח אישום נגד עוזר על מכירת מקררים גנובים, וביקשו לעצרו. שראטר החליט שלא לעצרו, ובכך, אולי, גרם, שלא בכוחו, למותו של חר־צל, שנצח על־ידי אנשי ה־עולם התחתון.

■ **רוני רימון**, כתב הארץ בבית־המישטט בתל־אביב, אמר לאחד הסינגורים,

כיום לניתוח, היא חותמת במו ידיה על גזר־דינה.

■ במישטט שנערך בימים אלה לפני השופט חיים שטיינברג הופיע עורך־דין צעיר, שאינו דובר עברית רהו־טה. כאשר חקר את איש־המישטרה, שקנה סמים מהנא־שם, רצה לשאול אותו מדוע השתמש בכסף מסומן. מכיוון שהתקשה בשפה שאל: „מדוע

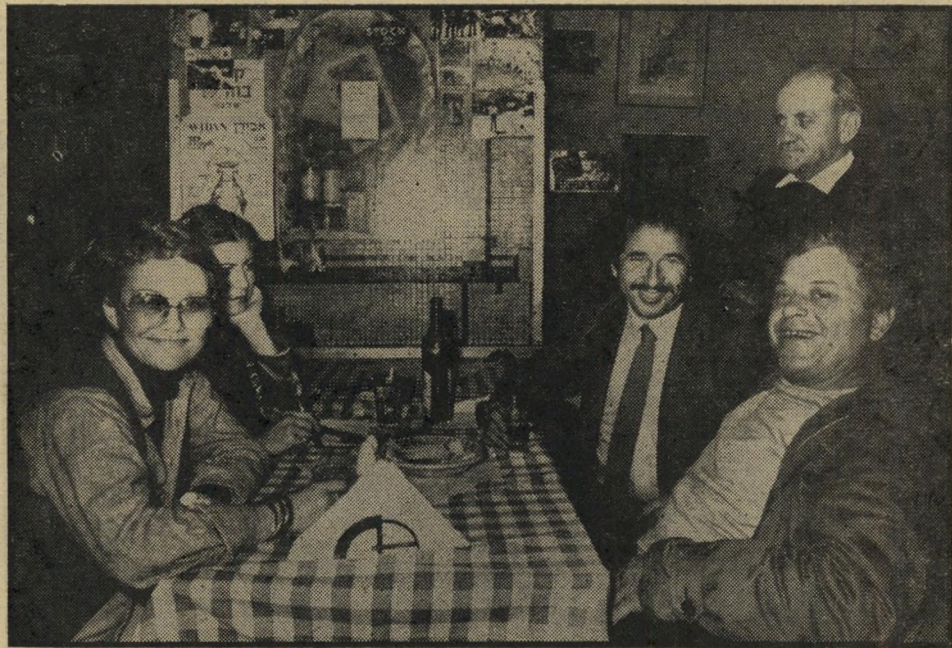
נותר לה זמן לצאת ולקנות לעצמה פונצ'ו כזה. כעבור שעה נשמעו נקישות על דלת חדרה של אופירה. איש המישטח מסמאה הביא לה את הפונצ'ו הזה כמתנה. אך אר־פירה היתה בעלת־מזל. איש מהמישטח המקסיקאית, שהיה עד לפגישה במעלית, קנה עבור אופירה פונצ'ו דומה, ו־היא החזירה לציף את הפונצ'ו שלה.

■ בטקס מרגש העניקה הסופרת־עיתונאית **אילנה דויטשקרון** את ספרה ל־רעיית נשיא־המדינה, **אופירה רה נבון**. הספר אומנם נכתב לפני 15 שנה, ומביא עדויות של ילדים שהיו במחנה־ההש־מדה אושוויץ. אך תורגם לעב־רית רק באחרונה, בעידודה של אופירה שכאשר עברה לפי־ני כמה שנים בפאריס ניתוח, שבעיקבותיו ילדה את בנה **ארן**, החלימה בבית־החולים וחלמה אז שהיא ילד קטן ב־שואה, כחוש ורעב, שרק עור ועצמות לו.

■ אומנם קצת באיחור נזכרה השבוע אופירה כי ב־ביקורה האחרון במכסיקו, שם השתתפה בוועידה של נשות־נשיאים, היא סיפרה לעמיתיה על עיר־המקלט לילדים, רעיון שהגתה בעצמה. אחרי הגאום נגש אליה איש־ביטחון מכסיקאי, כשדמעות בעיניו. האיש התוודה לפניה כי לבנו יש בעיות דיבור ושמיעה, ובי־קש ממנה שתשלח לו חומר על נושא זה.

■ באחת מארוחות־הצה־ריים באקפולקו, שנערכה לכ־בוד הגברות הנכבדות, ביקשה אופירה שיתנו לה לטעום מכל המנות האחרונות. נתנו לה רק ארבע מתוך שש מנות, ו־היא התעקשה שיתנו לה את כל השש לטעימה. כאשר הת־בוננה סביבה, גילתה שרעיית נשיא מכסיקו **ברמן רומנו דה־לופו פורטינו**, ביקשה את אותו הדבר מן המלצר. השניים התיידדו, עקב חולש־תן למנות אחרונות.

■ הגברת הראשונה של סמואה, הנקראת בפי נתיניה

מנפרד כץ מלך הפיצות בן ה־44, הנמצא בביקור בארץ, קיבל השבוע קריאה טלפונית מהמבורג שבגרמניה. על הקו חיתה בתו אביבית, שנישאה לפני כמה חודשים. היא ביקשה ממנו קודם כל לשבת. אחר־כך בישרה לו כי נתברר לה שהיא בהריון. מנפרד הנרגש טילפן מייד לקנדה, לגרושתו אלישבע, כדי לבשר לה את הידיעה המשמחת. בתמונה חוגג כץ ב־„כשית” עם הזמר אריק לביא ואשתו, השחקנית שושיק שני. לידם: המלצר הוותיק של המקום, מרסל.

הוא יעביר לאשתו, הצ'לנית **ז'קלין דה־פרא**, המתגוררת בלונדון. דרך הטלפון, כפי ש־עשה בקונצרט דומה שנערך לפני שנתיים. אחרי הקונצרט התקיים קבלת־פנים למוזמנים, בחסותה של רעיית ראש־הממ־שלה. **עליזה בגין**, העומדת בראש האגודה. מחיר כרטיס זוגי לקונצרט: 1200 לירות.

■ למנהל תיאטרון ירו־שלים, **אביטל מופנזון**, הסי־חבר כי גידודים ממושכים עוזרים לעיתים, מדי פעם, כאשר נפגש **באיאן בקרדן**, שחקן התיאטרון השייקספירי באנגליה, מנדנד לו מוסנזון כי יסכים לבוא לסיר־הופעות קצר בארץ. לפני כחודש נסעה ל־אנגליה **נירה אביאל**, ה־עוזרת של מוסנזון, טילפנה בשמו לשחקן ושוב ביקשה ממנו שיבוא ארצה. הפעם נע־תר, והוא עומד להגיע לכאן בחודש הבא. כוכב אנגלי אחר, **דרק ג'קובי**, מי ששיחק ב־אני קלאודיוס, יגיע גם הוא ארצה בחודש אוקטובר. השח־קן אינו יהודי, אף כי לשם־מישפחתו צליל עברי.

■ מלקת סקורית לסיר־טיקולנוע היא הקולנוענית הצעירה **שרון הראל**. כאשר לא מצאה שחקנים מיקצועיים, המתאימים לתפקידים בסיוטה האחרון, הפחדנים, היא הציעה תפקידים לבעלי־מיק־צועות אחרים. ידידה הוותיק, עור־הדין **עמי גניגר**, קיבל תפקיד בסרט כגבר נשוי, המפרנס את השחקנית־דוגמי־נית **חלי גולדנברג**. בחייו הפרטיים הוא בעל בתו של הצייר המנוח **ראובן רובין**.

שטען כי לקוחו שנעצר הוא ה־מפסע: „עוד לא ראיתי מקום שמסתובבים בו כל־כך הרבה הפיס־מפסע כמו בית־המישטט”

■ במישטט־שוד בנק לאומי ברמת־אביב העיד פקיד הבנק. הוא זיהה את קולו של אחד השודדים כ־**קול מתגלגל**. ה־שופטת **הרסה בן־עיתו** שאלה את העד: „מה זה קול מתגלגל?” העד השיב בלא היסוס: „זה לא קול חד כמו של כבוד השופטת”.

■ בעיקבות הכתבות על בית־החולים לחולי־נפש מורע יצאו ראשי האגודה הפסיכיא־טרית בכנס של רופאי־נפש בישראל לטיהור שמם המיק־צועי. על השאלה אם הלם חש־מלי או טיפול חשמלי אחר אינם מוזיקים, ואם הוכיחו את יעילותם, השיב הפרופסור **מרסל עשהאל**, יושב־ראש האגודה: „טיפול חשמלי זה כמו איגור. כאשר יצחק **פרלמן** מנגן, יש צליל אחר, וכאשר מישו אחר מנגן, ה־צליל שונה, כך זה עם טיפול חשמלי. תלוי מי גותן אותו, ובאלו תנאים”.

■ מפיק הסרט פרשת וינ־של, **יעקב קוצקי**, הגיש ב־ימים אלה תביעה מישפטית נגד הטלוויזיה על הפרת חוזה, וביקש פיצויים בסכום של מילישה מיליון לירות. קוצקי טוען שהטלוויזיה התחייבה ש־תקרין את סרטו של הבמאי אברהם המר אחר תסתיימי־נה הקרנותיו בכל רחבי הארץ. אך אנשי הטלוויזיה לא ברקו היטב. ומיהרו הקרינו את ה־סרט מעל המסך הקטן, אחרי

מנפרד כץ

מכיוון שהתקשה בשפה שאל: „מדוע

שבתאי טל כתב וצלם „שטרן” בישראל, זכה במסיבת יום־הולדת מפתיעה בעת שילוה את ראש־הממשלה מנחם בגין בסיוורו באסואן. העיתונאים המקומיים גילו להנהלת מלון „אוביו” באסואן, שלכתב יש יום־הולדת. המלון אפה עוגה שקוטרה מטר, וזו הספיקה ל־200 האורחים. בתמונה נראה טל פורס את העוגה, כשלידו מנהל המלון וצוות מלצרים.

שילמת לו בכסף מזומן? ר־אישה־מישטרה השיב, בלא להניד עפעף: „מכיוון שהם לא מקבלים צ'קים” צחוק פרוץ באולם.

■ התובע **עוזי שראטר** טוען שיש לו נקישות־מצפון ביגלל מותו של **הרצל ער**

אשר אושפזה שם לפני שלושה שבועות בגלל כיב־קיבה שהת־פוצץ, סירבה בתוקף לעבור את הניתוח כנדרש. רק לילה שלם של דיבורים אל ליבה שיכנע אותה. בשיכנוע השתת־פו שני בניה, בעלה **ראובן אלזני**, והרופאים התורניים, אשר הסבירו לה שאם לא תס־

ציף (ראשי־שט), **מואלה פרסה מניליטואה**, היא מורה במיקצועה. בערב האחרון לשהותן במכסיקו נפגשו אופירה הציף במעלית בית־המלון. הציף החזיקה בידה פונצ'ו מכסיקאי יפהפה. אופי־רה התלהבה מאד ממנו, התי־מיאה לה עליכך וסיפרה שלא